

Børnene fremdeles lide Savn paa disse Børnehjem, som Ordføreren Gang paa Gang har erklæret leve under trange Kaar. Naar man kun kan regne med 25—30 Øre om Dagen pr. Barn til dets Ophold, til Forstanderens Løn og det hele, saa kunde man nok tilskyde et saadant Bidrag, som vi have foreslaaet, 10 Kr. pr. Barn, i det kommende Aar uden i nogen Maade at foregribe den endelige Ordning.

Den ærede Ordfører begyndte at drøfte det Spørgsmaal, om private Plejehjem ere bedre end Børnehjem. Jeg er fuldstændig enig med ham i, at gode private Plejehjem ere det bedste for Børnene, men jeg ved ogsaa af egen Erfaring, hvor vanskeligt det er at finde saadanne, og jeg antager, at det er Grunden til, at der findes saa mange Børn, som der faktisk findes, i Børnehjemmene. Det ærede Medlem talte om, at han vilde gerne gaa med mig ud til Vælgerne og motivere, at Reformpartiet havde stemt mod de 10 Kr.s yderligere Tilskud til Børnehjemmene, og saa vilde han fortælle Vælgerne, at Forholdet er dette, at der af Kommunerne betales 60—80 Kr. for hvert Barn og af Staten 22 Kr. Under saadanne Forhold leve 1153 Børn, og disse have nu den store Trøst i det kommende Aar, at Kommunerne betale for lidt for dem, og saa vil den ærede Ordfører sige: Det er bedre at fortælle Vælgerne det end at give Børnene 10 Kr. for det kommende Aar og saa se at faa Forholdene ordnede. Hjælper det de 1153 Børn, at de have en Erklæring fra Reformpartiet om, at der betales for lidt fra Kommunerne? Det nytter ikke at begynde at tale om, hvorledes Forholdene burde være, der er ikke fra Reformpartiets Side foretaget noget som helst for at skaffe andre Forhold. Der er 1153 Børn, som leve saaledes, at en Forstander maa erklære: Naar Forholdene ikke ere, som de skulde være for disse hjemløse Børn, er det, fordi vi mangle Midler til at lede Børnehjemmene, som de skulde ledes. Nu sige vi: Vi have ikke kunnet faa Tilsagn fra Ministeren om en anden Ordning med Hensyn til Kommunernes Tilskud. Den ærede Ordfører sagde i sin første Udtalelse, at han skulde vente, fordi han skulde konferere med Justitsministeren — og Indenrigsministeren, tror jeg han sagde. Det vil sige, at Justitsministeren venter ikke paa de Forhandlinger, han har allerede foretaget Foranstaltninger til at faa Bidraget forhøjet. Han ved, at det ikke nytter noget at holde en Tale og lade Børnene leve af den. Han siger: Naar For-

holdene ere uheldige, skal der enten foretages en Forandring eller ogsaa ydes et større Bidrag. Det er ikke os, der have skaffet Oplysningerne fra disse Børnehjem, det er Reformpartiets egen tilsynsførende, der erklærer, at de savne Penge. Nu skulde de fremdeles savne Penge, og saa maa de trøste sig med, at der bliver betalt for lidt af Sognekommunerne, og at om et Aars Tid eller to kunne de faa en forandret Stilling. Ja, hvis den ærede Ordfører vil fortælle Vælgerne: Forholdene kunne ikke blive saa gode, som de skulde være, fordi vi skulde vente paa en anden Ordning; saa tror jeg, Vælgerne ville holde med mig og sige: De 12,000 Kr., svarende til en halv Snæs Kr. pr. Barn, foreløbig for et Aar, indtil en anden Ordning kan tilvejebringes, det vil i alt Fald ikke være at foregribe noget som helst.

K. M. Klausen. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte sig i Aften i Tilslutning til et Forslag, som er stillet fra Socialdemokratiets Side. Jeg mindes aldrig, at noget lignende har fundet Sted tidligere, og jeg begyndte næsten at blive betænkelig, da vi skulde til at vinde Tilslutning fra den Side, og spørge mig selv, om Socialdemokratiet er ved at blive moderat, eller det er de moderate, som ere begyndte at blive befængte med Radikalisme. Det er alligevel glædeligt for os at høre, at det ærede Medlem dog ogsaa kan finde noget godt ved Socialdemokratiet, og at der en Gang kan blive en Lejlighed, hvor han kan komme til at stemme sammen med os. Nu er det ikke saa underligt, at han har sluttet sig til os i denne Sag, fordi vort Forslag er langt bedre end Ministerens og hans Flertals Forslag. Der er virkelig Grund til at yde disse 20,000 Kr. til Privatseminarierne. Det ærede Medlem mente, at jeg havde faaet en særlig Forkærlighed for de private Seminarier. Det er nu ikke Tilfældet. Vi have 4 Statsseminarier og 14 Privatseminarier, men jeg havde langt hellere set, at Forholdet havde været det omvendte, saaledes at Lærerne i overvejende Grad bleve uddannede paa Statens Seminarier. Naar jeg alligevel gaar med til at støtte Privatseminarierne, er det, fordi de i Øjeblikket befinde sig i en Nødstilstand. Det er en Kendsgerning, at de uddanne over $\frac{2}{3}$ af Folkeskolens Lærere og Lærereinder, og naar jeg har stillet dette Forslag, er det egentlig ikke for selve Privatseminariernes Skyld, men for at de kunne blive i Stand til at give